

Проект на Закон за изменение и допълнение на Търговския закон

Информация

Откриване / Приключване: 19.02.2016 г. - 04.03.2016 г. Неактивна

Номер на консултация: #1922-K

Област на политика: Правосъдие и вътрешни работи

Тип консултация: Закон

Вносител: Министерство на правосъдието

Тип вносител: Национално

С предложените текстове за изменение и допълнение на Търговския закон се цели укрепване на вътрешния пазар, защита на интересите на обществеността от престъпна дейност, запазване на икономическия просперитет чрез осигуряване на ефикасна стопанска среда, подкрепа на финансовата стабилност чрез защитата на надеждността на стопанския оборот. Също създава се част V част в Търговския закон с наименование „Производство по стабилизация на търговец”.Целта е чрез създаване на ефективна процедура с възможност за споразумение, постигнато преди откриване на производството по несъстоятелност – да се договори реструктуриране на задълженията, да се създадат условия за оздравяване и стабилизация на предприятието и продължаване на дейността му.

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на правосъдието

Адрес: София, София, ул. Славянска 1

Електронна поща: priemna@justice.government.bg

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Документи

Пакет основни документи:

[motivi - вер. 1.0 | 19.02.2016](#)

[proekt - вер. 1.0 | 19.02.2016](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Svetozara Petkova (03.03.2016 14:02)

ЗИД ТЗ създава сериозни трудности за чуждестранните инвеститори

Присъединявам се към вече изложените възражения на колеги адвокати срещу предложения проект на ЗИД на ТЗ що се отнася до усложнената форма (нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, извършени едновременно), предвидена за (1) прехвърляне на предприятие; (2) прехвърляне на дружествен дял в ООД; (3) вземане на решения на Общото събрание на ООД за приемане и изключване на съдружници и прехвърляне на дружествен дял на нов член, за избор на управител и за решения за придобиване и отчуждаване на недвижими имоти и вещни права върху тях. Следва да се отбележи, че всички тези действия се извършват изключително често и в този смисъл ако се приемат, измененията ще засегнат огромен брой лица.

Както са отбелязали и останалите коментирали колеги, предложените изменения затрудняват неимоверно чуждестранните лица, които имат участие в български дружества с ограничена отговорност. На практика става почти невъзможно те да реализират широк кръг действия без лично явяване в България. Няма как чуждестранните органи, изпълняващи нотариални функции, да бъдат задължени да извършват доста екзотичното за повечето правни системи едновременно нотариално удостоверяване на подпис и съдържание. Няма как и те да въвеждат съответните данни в информационната система по чл. 286 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност. Достъп до тази система понастоящем нямат

дори българските дипломатически и консулски представители, съдиите по вписванията или кметовете, които също изпълняват нотариални функции.

Следва да се отбележи, че Агенция по вписванията (АВ) вече предлага изключително ефективно средство срещу кражба на дружества, а именно смс-известяването за промяна в партидата. Тази възможност беше въведена от 1 януари 2015 г. За съжаление, АВ не е оповестила или анализирила информацията относно това в каква степен търговците използват тази възможност, нито е положила усилия за популяризирането ѝ. Прави впечатление и произволно определеното ограничение за броя търговци (10 на брой), за промени по чиито партии, дадено лице може да заплати абонамент за смс известяване към даден мобилен номер. Множество адвокатски кантори представляват много повече от 10 търговеца, но това ограничение поставя пречка пред възможността адвокатите да се абонират за смс-известяване по партидите на всичките си клиенти (и техните длъжници), което би дало допълнителни възможности за превенция на кражбата на дружества.

Накрая, кражбата на търговско дружество осъществява състава на едно или повече престъпления от общ характер по НК. Поставянето на прекомерно високи формалистични изисквания пред гигантския брой добросъвестни търговци с цел да бъде възпрян малък брой лица с престъпни намерения е равносилно на признание, от страна на държавата, че съдебната система не е в състояние ефективно да разкрива и наказва тези престъпления и по този далеч по-адекватен начин да осъществява генерална превенция.

Адв. Светозара Петкова, САК

Автор: Димитър Калдамуков (29.02.2016 16:16)

Вредни и опасни предложения в частта по чл.15, ал.1, чл.129, ал.2 и чл.137 от ТЗ

Уважаеми колеги от МП,

Предложенията ви в частта - чл.15, ал.1, чл.129, ал.2 и чл.137 от ТЗ са не само безполезни, те са вредни.

С Тълкувателно решение на ВКС №3/2013 от 15.11.2013 г. на ОСГК и ОСТК беше решено, че "решение на ОС на ООД по чл. 137, ал. 1, т. 7 ТЗ не е необходимо условие за действителност на разпоредителна сделка с недвижим имот, собственост на дружеството или вещно право върху него, сключена от представляващия дружеството управител". Оставям настрана пренаписването на ТЗ, което върховните съдии направиха и реално отвориха вратата за имотни измами от страна на управители. С това решение ВКС ни каза, че управителят може да продава имотите на дружеството, без да има решение на съдружниците. Това тълкувателно решение се съобразява от всеки български съд и решението на управителя, заверено или не нотариално, не може да се противопостави на третите добросъвестни лица от момента на вписването. Как точно нотариалната заверка ще спре "лошия" управител да бъде лош и да не продаде имотите? В практиката

управител, който иска да продаде активите на дружество, без знанието на съдружниците, просто отива при нотариус и представя протокол с фалшиви подписи. За което не е длъжен между впрочем, но често това се иска от купувача по сделката като гаранция, че съдружниците са съгласни.

Към момента системата на ТР позволява смс известяване на всеки, който се е абонира за крупната сума от 6 лв. с ДДС. ТР ви изпраща съобщение за всяка заявена промяна по партидата на вашето дружество. Тъй като срокът за вписване на промяна в ТР е 3 дни, засегнатите лица имат време да реагират и да се защитят, и да спрат регистърното производство по чл.19, ал.5 от Закона за търговския регистър във връзка с чл.536 от Гражданския процесуален кодекс. Разбира се, ако видят изпратения им смс. Но, все пак, с право се презюмира, че търговецът професионалист е длъжен да полага адекватните минимални грижи за дружеството си. Кой, ако не той.

Кражбите на фирми, които включват най-вече документни престъпления, не се борят с промени в ТЗ, а с реални действия от страна на разследващи и прокуратура. МП следва да осъзнае, че във всеки един случай на кражба на фирма говорим за престъпление и е по-смислено да насочи активността си към търсене на конкретни мерки от прокуратура и разследващи, а не към натоварване на хората с излишни нотариални такси. Хубаво е в своите мотиви МП да представи и статистика колко от случаите на кражба на фирма са завършили с осъдителна присъда. Ако са малко, защо са малко? И понеже се досещам за отговора следователно лекарството не е нови административни тежести за всички онези, които просто си движат дружествената дейност, а някой да си свърши работата, за която му се плаща.

И все пак въпреки всички правни и житейски аргументи, проблемът ви с посочените членове от ТЗ е проблем на разбирането за света. Някога президентът Рейгън беше казал, че правителството не е решение на проблема, правителството Е проблема. Напълно грешно е мисленето, че чиновникът разбира проблема по-добре от този, който в крайна сметка страда от проблема. Единствените, които могат да се грижат за своя бизнес, са неговите собственици. Ако искат, последните могат да предвидят в дружествените си договори нотариалната заверка на решенията, които МП предлага. Ако искат, те могат да предвидят и нотариална заверка на всички свои решения. Това е тяхно право и трябва да остане такова. Не ми е известно колко дружества са се възползвали от тази възможност, но съм готов да се обзаложа, че, ако има такива, те са пренебрежимо малко. А са малко, защото не им е нужно да го правят. Което отговаря и на въпроса нужно ли е МП да предлага тези промени.

Оставям без коментар въпросите за вземане на неприсъствени решения на съдружници, провеждане на общи събрания по skype и т.н. Оставям без коментар и въпроса как точно настоящите изисквания за нотариална заверка спряха онези, които прехвърлиха колите на един бивш главен прокурор и бивш президент? Апелирам МП да оттегли предложенията си за промени на ТЗ в тази му част. В своите мотиви МП са написали, че "Предложенията не целят оскъпяване или препятстване на свободното договаряне, а напротив - сигурност за бизнеса."

Уважаеми експерти от МП, явно при писането на предложенията правилно сте се досетили и какъв ще бъде резултатът от тях – оскъпяване и препятстване на свободното договаряне. Очевидно е. Колкото до сигурността, бизнесът ще бъде сигурен, когато знае, че престъпленията се наказват. Струва ми се, че вашето министерство играе важна роля това да се случва.

Автор: Борислав Вълчев (24.02.2016 07:44)

Втора част

- Очевидно е, че в борбата срещу „кражбите на фирми“ няма как да помогне и нотариалната заверка на решения на ОСС за продажба на недвижим имот – просто защото едното няма нищо общо с другото.

Посочените промени в чл. 137 са също така необосновани, защото авторите на законопроекта не са изложили мотиви по какъв начин нотариалната заверка на всяко едно от посочените решения поотделно би помогнало да се осуети кражба на фирма. Видно е, че когато човек навлезе в механизма и правните последици на всяко едно от тези решения, нотариалната заверка не може да предотврати евентуалните неблагоприятни последици за съдружника в ООД, чиито права евентуално са нарушени.

Освен че е неотносима към кражбата на фирми, заверката на решенията за продажба на недвижим имот е лишена и по принцип от смисъл, защото дори и с такава нотариална заверка решението за продажба на имот или липсата на такова е непротивопоставимо на третите добросъвестни лица, които договарят с управителя на дружеството за продажбата на този имот. По този повод има и издадено тълкувателно решение на ВКС.

Най-после, и към момента няма никаква пречка съдружниците в ООД – ако решат – да заверяват по свой избор кое да е от решенията на ОСС. Няма пречка дори и в самия дружествен договор да бъде прието определени или всички решения да се заверяват нотариално – но това следва да е право, а не задължение. Прочее, в търговското право диспозитивните норми следва да преобладават пред императивните.

Към момента в Търговския регистър съществува надеждна система чрез СМС известяване за всяка заявена промяна по партидата на дадено търговско дружество, която дава възможност на „окрадения“ в тридневен /напрактика четиридневен/ срок да организира своята защита срещу кражбата – време, което е достатъчно окръжният съд да спре регистърното производство при условията на чл. 536 от ГПК. Прочее, неизвестно защо в мотивите на законопроекта този вид защита срещу измамите не е споменат?

Промените не дават отговор и как ще се противодейства при кражбите на акционерни дружества.

Със сигурност промените ще са вредни за бизнеса. По какъв начин /едновременно/ ще заверят подписите си /да не говорим за съдържанието!/ съдружници в ООД, когато един или повече от тях не се намира в България? Да ги накараме да идват специално в България за всяка нотариална заверка? Ами динамиката на търговския оборот? Глобализацията? 21 век? Електронния обмен на информация и документи? Ами какво правим с неприсъствените решения на ОСС /законът изрично дава възможност за такива?!

Единствената несъмнена и безспорна последица от тези промени е начисляването на нови и нови нотариални такси.

Адвокат Борислав Вълчев

Автор: Борислав Вълчев (24.02.2016 07:42)

Коментар на законопроекта на ЗИДТЗ

С измененията в чл. 137 се предвижда да „... се съставя протокол с нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, извършени едновременно“ при редица решения, взимани от Общото събрание на съдружниците /ОСС/ в дружествата с ограничена отговорност /ООД/. Решенията са : за приемане и изключване на съдружници и даване на съгласие за прехвърляне на дружествен дял на нов член; избор на управител и за придобиване и отчуждаване на недвижими имоти и вещни права върху тях. Мотивите за тези изменения се свеждат до твърдението, че с тях са щели да се предотвратят случаите на т.нар. „кражба на фирми“.

Понятието „кражба на фирма“ най-общо се използва в случаите, когато собственикът/ съдружникът/ акционерът в дадено търговско дружество бъде лишен от своята собственост върху дялове или акции от дружеството, и/или бъде лишен от контрол върху него, като бъде заличен като управител или член на управителен орган.

Промените в този текст са ненужни, защото с приемането им кражбите на фирми няма да спрат. Ето няколко примера:

- такава нотариална заверка се изисква за „даване на съгласие за прехвърляне на дружествен дял на нов член“. Ако някой може да ми обясни как точно се краде фирма, като се използва решение на ОСС в ООД за даване на такова съгласие, моля да го обясни, защото мотивите към законопроекта не го обясняват. Те и не могат да го обяснят, защото с такова решение на ОСС съдружникът в ООД не може да бъде лишен от собственост върху своите дялове, нито пък може да бъде лишен от управленски права.
- Такава заверка се изисква и за решения за изключване на съдружник. Според чл. 137, ал.3 от закона, изключваният съдружник не гласува и неговият дял се приспада от капитала при определяне на мнозинството. На практика, „изключваните“ като способ за кражба на фирма могат да се осъществяват

само от съдружници на „окрадения“, а не и от външни за дружеството лица. Процедурата по изключване на съдружник се свежда до свикване и провеждане на ОСС, на което останалите съдружници в дружеството вземат решение за изключването на даден съдружник, което е вид способ за прекратяване на неговото членствено правоотношение. Тук също „кражба“ в прекия смисъл няма, доколкото дружествения дял на изключения не преминава в трети лица, а той има право да си го получи на база на счетоводен баланс. Доколкото все пак за изключения възникват неблагоприятни последици от насилственото му отстраняване от дружеството, то важно е да се каже, че от значение за законосъобразното провеждане на процедурата е единствено редовното свикване на събраниято, като на длъжностното лице по регистрацията /ДЛР/ се представят доказателства за уведомяването на изключвания съдружник. В това отношение са най-големите злоупотреби – фалшиви покани, неистински нотариални удостоверявания за връчване на поканата чрез залепване на уведомление и пр. По какъв начин нотариалната заверка на протокол за изключване на съдружник ще допринесе за това същият да не бъде изключен? Няма никакъв проблем съдружниците А и Б да изключат съдружника В, който не присъства на събраниято, и да си заверят надлежно подписите и съдържанието на този протокол, стига да представят пред ДЛР доказателства за надлежното свикване на събраниято. И по този въпрос авторите на законопроекта мълчат. Същото важи и за смяна на управителя, както – всъщност – и за всички решения, чиято заверка се иска. Нищо неподозиращия съдружник в ООД може да бъде сменен от поста управител с надлежно заверен нотариално протокол от проведено ОСС, на което той просто не е благоволил да участва, но е бил „редовно“ поканен.

Автор: Alexander Ivanov (23.02.2016 16:00)

ЗИД ТЗ относно заверките на решения на ОС на ООД е несъстоятелен -
продължение

3. На последно място, от гореизложените в т. 2 съображения следва, че изискването за „нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, извършени едновременно“ не може да бъде валидно проведено и дори да бъде приет този текст, извършени в чужбина нотариални заверки ще следва да бъдат признавани. Това обаче напълно обезсмисля предложението, тъй като недобросъвестни лица, които ползват неистински документи, ще могат безпроблемно да заобиколят мярката, като фалшифицират документите с чуждестранни заверки. Последицата е, че предлаганата мярка е напълно негодна да постигне обявените в мотивите цели за създаване на „сигурност за бизнеса“ и „укрепване на вътрешния пазар“, а единствено ще има като резултат единствено сериозно оскъпяване (което според мотивите не било цел на предложението) и затормозяване с излишни административни процедури на добросъвестните търговци.

Поради изложените съображения считам, че § 3 от предложения ЗИД ТЗ следва да отпадне изцяло като негоден за постигане на целите, вреден за стопанския оборот и скъп не само за търговците, но и за българския данъкоплатец при налагане на санкции от страна на Европейската комисия за нарушаване на ДФЕС.

В заключение бих искал да отбележа като **изключително полезно и удачно** предложението на §18, ал. 2, т. 3 на ЗИД ТЗ, с който се създава нова ал. 2 на чл. 28 на ЗТР относно отговорността за незаконосъобразни актове на Агенцията. Към момента реализацията на тази отговорност е практически невъзможна, като съществуват състави от административните съдилища, които дори стигат до становища, че дейността не била административна и едва ли не Агенция по вписванията не била административен орган, за да не допуснат до разглеждане на искове по ЗОДОВ. Тази практика е нетърпима и абсурдна и предложеният текст ще разреши този остър проблем, поради което го подкрепям безусловно и адмираiram авторите му.

Адв. Александър Иванов, САК

Автор: Alexander Ivanov (23.02.2016 15:59)

ЗИД ТЗ относно заверките на решения на ОС на ООД е несъстоятелен

Ще взема отношение към ЗИД ТЗ в частта, касаеща промяната във формата на вземане на решения в ООД. Така предложеното изменение е неудачно, дори вредно, тъй като е 1. несъгласувано с цялостната уредба на ООД, 2. в директно противоречие с нормативни актове от по-висок ранг – двустранни международни договори за правна помощ и Договора за функциониране на ЕС, и 3. негодно да постигне прокламираните в мотивите цели. Подобно изменение не просто ще оскъпи извършването на търговска дейност от ООД в търсене на имагинерна „сигурност“, а ще го направи практически невъзможно за инвеститори, които не пребивават на територията на България и ще има сериозен негативен ефект върху инвестиционния климат в страната. Причините за това са следните:

1. На първо място, предложената промяна на чл. 137 от ТЗ не е съгласувана с разпоредбата на чл. 139, ал. 2, предвиждаща възможност за неприсъствено вземане на решения. Това е много сериозен пропуск, тъй като в практиката именно това е най-широко използваната форма за вземане на решения на ООД. Провеждане на присъствени общи събрания в дружества с до 5 съдружника е по-скоро екзотично изключение, а не правило. Новата редакция на чл. 137 от ТЗ обаче на практика изключва възможността за вземане на неприсъствени решения, като липсата на каквото и да е съгласуване с текста на чл. 139 е индикация, че това вероятно е неволен и неидентифициран от авторите на предложението проблем. Той обаче ще има драстично негативно отражение върху дейността на всички ООД.
2. На следващо място, идеята за нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, извършени едновременно изглежда на пръв поглед като

средство за елиминиране на възможността за представяне на неистински документи. Това решение е обаче юридически неиздържано, тъй като подобна мярка на теория би работила единствено при условие, че тези удостоверявания се извършват единствено от български нотариус. Това е така, тъй като в повечето чужди правни системи подобна форма на удостоверяване е непозната, което създава и в момента сериозни трудности с оглед изискването на чл. 37 ЗЗД, а в доктрината съществува виждането, че обикновена заверка от чуждестранен нотариус не може да покрие изискването за заверка на съдържание – така Проф. д-р Николай Натов в статията му, публикувана в Нотариален бюлетин – бр.1/2014г. – „Относно заверено в чужбина пълномощно за разпореждане с недвижим имот в България”. Но дори и заверката да е извършена от чужд нотариус в държава, която познава аналогичен институт, то тази мярка отново няма да бъде ефективна, тъй като длъжностните лица в търговския регистър нямат достъп до съответната информационна система на нотариусите в тази държава (ако такава съществува).

Следователно, предложената формулировка на чл. 137 от ТЗ въвежда по необходимост тези удостоверявания да се извършват от български нотариус. Дори да се абстрахираме от изключителното неудобство, което това създава за чуждестранни съдружници, които не пребивават в България, подобно изискване е в противоречие със стандартната за двустранните договори за правна помощ клауза за взаимно признаване на документи, съставени или заверени от органи в пределите на компетентността им съгласно установената форма. Със законова промяна не може да бъде дерогирана клауза на международен договор, който е нормативен акт от по-висок ранг, съгласно чл. 5, ал. 4 от Конституцията.

Още по-сериозна е проблематичността на подобно изискване от гледна точка на правото на ЕС, което гарантира свободното движение на капитали в глава 4 от Договора за функциониране на ЕС. Предлаганата мярка представлява е без съмнение от естество да ограничава свободното движение на капитали, като поставя непропорционални на прокламираната цел пречки пред капиталовото участие на граждани на ЕС. По тази причина предложената формулировка на чл. 137 от ТЗ е в противоречие и с ДФЕС и е основание за започване на наказателна процедура срещу България.

Автор: Десислава Ангелова (23.02.2016 15:37)

Увеличаване на проблемите и административната тежест

Считам, че въвеждането на изискване за нотариална заверка на съдържанието на:

1. договорите за прехвърляне на предприятие;
2. договорите за прехвърляне на дружествени дялове;
3. решенията на общо събрание за приемане и изключване на съдружници и даване на съгласие за прехвърляне на дружествен дял на нов член; избор на управител и за придобиване и отчуждаване на недвижими имоти и вещни права

върху тях;

НЕ ПОСТИГА посочената в мотивите към законопроекта правна сигурност, посредством препятстване т.нар. кражби на фирми. Във въпросните мотиви се твърди, че тъй като при нотариалната заверка на съдържанието оставал екземпляр от документа при нотариуса, това „би действало като превенция срещу съставяне на неистински документи, които стоят в основата на подобни измамни схеми, а от друга страна тази форма ще улесни доказването при евентуален спор или ще улесни наказателното преследване, защото оригинал на оспорения документ ще се съхранява при нотариус.“

Не споделям горните аргументи по следните съображения:

Подобни измамни схеми се постигат чрез представяне на неистински документ – протокол на общо събрание или договор в кръга на гореизброените с фалшифицирани подписи на лицата, сочени за техни автори. След въвеждане на горните изисквания, в ТР ще се представят същите неистински документи, само че този път придружени и от фалшифицирани печати на нотариуса за заверка на подписите и съдържанието. Това налага следните изводи:

1. Копия от неистинските документи с фалшифицирани печати на нотариусите, разбира се, няма да се съхраняват у нотариуса, тъй като ще са изготвени не от него, а от целящите „кражбата на фирма“ лица. Следователно, заверката на съдържанието нито ще улесни наказателното преследване, нито ще затрудни особено извършителите, доколкото фалшификацията на нотариалния печат едва ли би представлявала особена трудност за лице, притежаващо нужните умения и подбуди да фалшифицира подписи. Държа да подчертая, че вменяване задължението на длъжностните лица по регистрацията в Агенция по вписванията да правят проверка за наличие на документи с нотариално удостоверени подпис и съдържание в база данни на Информационната система, предвидена в чл. 286 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност също няма да помогне, доколкото в момента тази система не позволява качването на сканирани документи (което да ги направи достъпни в оригиналния им вид), а се извършва вписване от съответния нотариус на някакво резюме на съдържанието на документа. Това, че нотариусите ще вписват избирателно части от текста на документите със заверено съдържание ще произведе серия допълнителни проблеми, вместо да е част от решаването им. Съвсем отделен е въпроса, че ще направи практически невъзможно "признаването" от длъжностните лица на заверка на съдържанието, извършена в чужбина!

2. Въпреки, че няма да спре „крадците на фирми“ изискването за нотариална заверка на съдържанието ще създаде значителни пречки за порядъчните търговци, изразяващи се в:

- многократно увеличаване на разхода за изготвяне на горните документи, поради необходимостта от заплащане на нот.такса за заверка на съдържанието (определена върху интереса и възлизаща на значителна стойност особено когато става въпрос за решенията по чл.137, ал.1, т.7 от ТЗ);

- изключителни затруднения, когато съдружниците са чужденци и/или пребивават в чужбина – необходимостта от превод на документите и нотариалната им заверка в чужбина не само ще оскъпят значително производството, но и ще поставят някои въпроси, свързани с колизията на правни норми, уреждащи удостоверителната форма „заверка на съдържанието“ в различните държави;

- невъзможност за постигане на нужната бързина, която е от огромно значение за бизнеса, доколкото заверката на съдържанието в чужбина и свързаните с това преводи, процедури, апостили, такси и др.под. ще забавят изготвянето на нужния документ в степен, пречеща на нормалното функциониране на бизнеса.

В крайна сметка предвидената в законопроекта заверка на съдържанието не само, че няма да спомогне за предотвратяване „кражбите на фирми“, но и ще постави допълнителни пречки и трудности пред търговците.

Автор: Венелина Фотева (23.02.2016 14:49)

Създаване на пречки и задълбочаване на проблемите

Считам, че въвеждането на изискване за нотариална заверка на съдържанието на:

1. договорите за прехвърляне на предприятие;
2. договорите за прехвърляне на дружествени дялове;
3. решенията на общо събрание за приемане и изключване на съдружници и даване на съгласие за прехвърляне на дружествен дял на нов член; избор на управител и за придобиване и отчуждаване на недвижими имоти и вещни права върху тях;

НЕ ПОСТИГА посочената в мотивите към законопроекта правна сигурност, посредством препятстване т.нар. кражби на фирми. Във въпросните мотиви се твърди, че тъй като при нотариалната заверка на съдържанието оставал екземпляр от документа при нотариуса, това „би действало като превенция срещу съставяне на неистински документи, които стоят в основата на подобни измамни схеми, а от друга страна тази форма ще улесни доказването при евентуален спор или ще улесни наказателното преследване, защото оригинал на оспорения документ ще се съхранява при нотариус.“

Не споделям горните аргументи по следните съображения:

Подобни измамни схеми се постигат чрез представяне на неистински документ – протокол на общо събрание или договор в кръга на гореизброените с **фалшифицирани подписи на лицата, сочени за техни автори**. След въвеждане на горните изисквания, в ТР ще се представят **същите неистински документи, само че този път придружени и от фалшифицирани печати на нотариуса за заверка на подписите и съдържанието**. Това налага следните

изводи:

1. Копия от неистинските документи с фалшифицирани печати на нотариусите, разбира се, няма да се съхраняват у нотариуса, тъй като ще са изготвени не от него, а от целящите „кражбата на фирма“ лица. Следователно, заверката на съдържанието нито ще улесни наказателното преследване, нито ще затрудни особено извършителите, доколкото фалшификацията на нотариалния печат едва ли би представлявала особена трудност за лице, притежаващо нужните умения и подбуди да фалшифицира подписи. Държа да подчертая, че вменяване задължението на длъжностните лица по регистрацията в Агенция по вписванията да правят проверка за наличие на документи с нотариално удостоверени подпис и съдържание в база данни на Информационната система, предвидена в чл. 286 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност също няма да помогне, доколкото в момента тази система не позволява качването на сканирани документи (което да ги направи достъпни в оригиналния им вид), а се извършва вписване от съответния нотариус на някакво резюме на съдържанието на документа. Това, че нотариусите ще вписват избирателно части от текста на документите със заверено съдържание ще произведе серия допълнителни проблеми, вместо да е част от решаването им. Съвсем отделен е въпроса, че ще направи практически невъзможно "признаването" от длъжностните лица на заверка на съдържанието, извършена в чужбина!

2. Въпреки, че няма да спре „крадците на фирми“ изискването за нотариална заверка на съдържанието ще създаде значителни пречки за порядъчните търговци, изразяващи се в:

- многократно увеличаване на разхода за изготвяне на горните документи, поради необходимостта от заплащане на нот. такса за заверка на съдържанието (определена върху интереса и възлизаща на значителна стойност особено когато става въпрос за решенията по чл.137, ал.1, т.7 от ТЗ);

- изключителни затруднения, когато съдружниците са чужденци и/или пребивават в чужбина – необходимостта от превод на документите и нотариалната им заверка в чужбина не само ще оскъпят значително производството, но и ще поставят някои въпроси, свързани с колизията на правни норми, уреждащи удостоверителната форма „заверка на съдържанието“ в различните държави;

- невъзможност за постигане на нужната бързина, която е от огромно значение за бизнеса, доколкото заверката на съдържанието в чужбина и свързаните с това преводи, процедури, апостили, такси и др.под. ще забавят изготвянето на нужния документ в степен, пречеща на нормалното функциониране на бизнеса.

В крайна сметка предвидената в законопроекта заверка на съдържанието не само, че няма да спомогне за предотвратяване „крадбите на фирми“, но и ще постави допълнителни пречки и трудности пред търговците.

История

Начало на обществената консултация - 19.02.2016

Приключване на консултацията - 04.03.2016

Справка за получените предложения

Справка или съобщение.

Окончателен акт на Министерския съвет
